

תעודות הירויות

דרך

אז בית-הכנסת

בבוקר ה-3 בינואר 1973, השכים אברהם שלמה ציון ב-4.00 כדי להתפלל תפילת-שחרית בבית-הכנסת הספרדי אוהל יעקב ברמת-גן. ברחוב היתה חשיכה גמורה. גם פנסיה-רחוב לא דלקו. מזג-האוויר היה סגירידי וגשם טיפטף. הרחוב היה ריק.

באותה שעה התעורר משנתו שרגא שטיין, ממשכמי-הבוקר לרחצה בים ב-עונת הגשמים. הוא שמע לפתע שלוש יריות בזקעות מהרחוב. הוא ניגש לחלון, פתח את התריס ולא ראה דבר.

אבל המיטרה שהגיעה למקום בעיקבות היריות, מצאה את אברהם ציון מוטל פצוע ברחוב. בתחנת מגן-דוד, אליה הו-בא, הוא הסביר בתנועות-ידיים כי נורה. הוא היה פצוע בפיו, ולא יכול היה לדבר. כאשר נשאל מי ירה בו, רשם על פתק: "דני לוי, בן אחותי".

כובעי-גרב. דני לוי בן ה-27, תושב תל-אביב, הועמד בעיקבות עדות זו לדין באשמת ניסיון לרצח דודו, מי שהיה סנדקו אחרי לידתו, ואחרי מות אביו שימש לו כאב.

הסנדק היה עד התביעה היחיד שהאשים את דני לוי בניסיון לרצחו. הוא טען כי כשיצא מביתו בליל ההתנקשות, ראה את שני בני-אחותו, דני וגדעון, יוצאים אחריו. אחד מהם התקרב לדבריו עד למרחק שני מטרים ממנו. למרות שהיה חבוש בכובעי-גרב, שכיסה את כל פניו, מילבד חורים לעיניים, טען הסנדק כי זיהה בבירור את בן-אחותו, שירה בו, פגע בכתפו ובפיו.

היה לו גם הסבר מדוע רצה בן-אחותו לרצחו. אחותו, לבנת רזן, היתגרשה מ-בעלה, שנפטר מיספר חודשים לפני ה-התנקשות. היא אשה ידועת-האלי וסבלת מכאבים. היא היתה בטוחה כי כל הצרות האלה, שבאו על ראשה בזו אחר זו, מקורן בקללות שמקלל אותה אחיה בבית-הכנסת. נראה היה לאברהם ציון, כי בן-אחותו הושפע מהאמונות התפלות של אמו, ולכן קם עליו לרצחו נפש.

רעיונות-שוא. אולם חקירת המיטרה בפרשה מצאה כמה סתירות בדבריו של הסנדק, שהחלים מפצעיו. חוקרי המיש-טרה מצאו את תרמילי כדורי-האקדה ש-נורו לעבר ציון. הסתבר כי הוא נורה ממרחק של 35-45 מטר, ולא ממרחק של שני מטרים כפי שטען. במרחק כזה לא היתה כל אפשרות, בלילה חשוך, לזוהת את היורה.

גם טענתו של הסנדק כי חודש לפני ההתנקשות באו אליו שני בני-אחותו אל בית-הכנסת, ואחרי שאמרו קדיש על אביו הם הזיירו אותו כי יפסיק לקלל את אמו, לא נראתה כהזכחה נסיבתית לשלד-שת שופטי בית-המישפט המחוזי בחל-אביב, שנקראו לחרוץ את דינו של דני לוי.

"אין לנו כל ספק שהמתלונן אינו בריא ברוחו." קבעו השופטים מקס קנת, אליהו מני ואליעזר שיינבוים, שמצאו גם כי "במישפחת המתלונן קיימת נטייה, כנראה תורשתית, לליקויים נפשיים ומחלות-רוח".

השופטים קיבלו את מימצאיו של הפסי-כיאטר מבית-החולים לחולי-נפש בבתי-ים, שבדק את הסנדק וקבע: "ציון מוסר על פציעתו בצורה מוזרה ובלתי-מאורגנת, ו-אינו מלווה את סיפורו בכל תגובה ריג-שית. הוא מפרט בדבורו פרטים בלתי-השויבים, מחליף את הטפל עם העיקר, סוטה מן הנושא ועושה רושם שמסתיר חלק ממחשבותיו, שהן כנראה רעיונות-שוא." הסתבר כי ציון כבר אושפז בעבר במוסדות לחולי-רוח, וכי הוא טובל מסכני-זופרניהל כרונית.

לאור כל זאת הצליח פרקליטו של דני לוי, עו"ד משה רום, לשכנע את השופטים לזכות את האחין מכל אשמה.

מי בכל זאת ירה באברהם ציון בהשי-כימו אל בית-הכנסת? השופטים לא ראו עצמם חייבים לתת תשובה על כך.

כשליש מחולי הסרטן נרפאים כיום ריפוי מלא וחוזרים לחיים תקינים. כל זאת בזכות התחנות לגילוי מוקדם, מכוני הסרטן, ציוד ההקרנה המשוכלל וההתקדמות הרבה שחלה במהקר הסרטן ובריפוי גם בארץ.

בתרומה



שלך נרכוש עבורם עבודת שנות חיים

זכור זאת ביום מבצע "הקש בדלת" ! 12.11.74

האגודה למלחמה בסרטן בישראל

לשכת הפרסום הממשלתית

מיבצע מיוחד לחיילים

כל חייל שיחתום בחודש נובמבר מנוי על

השולם הזה

יקבל הנחה של 40%

השבועון יישלח רק לדואר צבאי

מלכת היופי הובאה לתחרות בארגז

הקהל הריע ממושכות למלכה הבלתי שיגרתית.

ביקש לערוך את ההצבעה ואמנם לא היה ספק בדבר. לידי קריסטל נבחרה למלכת היופי - פה אחד.

בקול נרגש הציג המנחה את המלכה החדשה: לידי קריסטל, עולה מצרפת עור סקת בשטח הכביסה מזה שנים רבות ובעלת נסיון ומוניטין רב. מידותיה אי-דיאליות 60x40x80.

תוכניותיה - כל תוכניות הכביסה הי-אפשריות.

למחרת הטכס פורסמו בכל העיתונים פרטים נוספים על מלכת היופי החדשה. מכונת הכביסה לידי קריסטל היא בעלת כל היתרונות: הרתחה עד 100 מעלות, ציטוי אמאיל משובח ועיצוב מרהיב עין. אוטומטית לחלוטין ונוחה בהפעלה. אין יתרון שאינו נמצא בלידי קריסטל - מכונת הכביסה הטובה והחסכונית מכולן - שנבחרה פה אחד גם למלכת היופי.

הפתעה גדולה נכונת לצופי תחרות מלכת היופי, כאשר לפתע, ממש כרגעי השיא של טכס הכי-חירה, הובאה מלכת היופי לחיכל בתוך... ארגז.

המנחה כבר החל לקרוא לבמה את המועמדות הסופיות, כאשר ניגש אליו מנחה הטכס ולחש דבר מה על אוזנו. לרגע עבר רחש של הפתעה בקהל, והמנ-חה פנה למיקרוטון ואמר: "נמסר לי ברגע זה כי מלכת היופי תגיע ברגעים אלה לבמת." הקהל החל למחוא כפיים ואל המנחה הועלה ארגז עץ מסתורי שהעלה לשיא את המתח בקהל. המנחה נתן אות ושני גברים הסירו במהירות את מחסה הקרשים ואז נתגלתה לעיני כולם לידי קריסטל במלוא יופיה. מחיאות כפיים וקריאות סוערות ליוו את המנחה כאשר